

Svetlo

Vladimír Slavík
Mince vo fontáne

♩ = 112

C Dm G Em Em⁷

1. Chcel som mať to, čo som ne-mal, a to sa stá - va mno-hým

Am Dm G G⁷ C

z nás. Me-nil som mas-ky a - ko klaun. Ús-pech a

Dm G Em Em⁷ Am Dm

slá - va viem už dnes, nie sú tou ces-tou do ne-bies, dnes už sa in - de u-be-

G Em Fmaj⁷ Em

rám. 2. Ne - vi-del som, čo som mal, ne-vní-mal, čo sa mi

Fmaj⁷ Dm Fmaj⁷ G C G

nú - ka, ži - vot s vo-dou v rie-ke od-plá - val.

Em Fmaj⁷ Em Fmaj⁷ Dm Fmaj⁷

Ne-vďač-ný za tvo-je ti-cho, ne - cí - til že vo-nia lú - ka, ne-tu-šil, že

G C G G C Dm

sa ma do-tý - kaš. *Fine* Keď cí-tim lás - ku, zdá sa

G Em Am G G⁷

mi, že vi-dím ne-bo nad na-mi. Viem, že čo hľ'a-dám, hľ'a-dá nás.

C Dm G Em Am

Člo-vek má všet-ko na do-sah, ú - si lie čas zme-ní na prach, len svet - lo

Dm G Dm G

v nás nám zo - stá - va. hm - m - m - m.

3. Všimni si kvety na lúke.
Sú krajšie ako krásny šperk.
Nesnívaj, blázon, všetko máš.
Povďačné detské pohľady
sú najcennejšie poklady,
do šťastných očí pozeráš.
4. Sto rokov nám nestačí,
stále nás niečo láka,
s novým cieľom príde nový klam.
Som vďačný za to, čo mám,
prijímam, čo sa mi núka,
veď každý deň je nový drahokam.
5. Keď cítim lásku, zdá sa mi,
že vidím nebo na Zemi.
Viem, že čo hľadám, hľadá nás.
Človek má všetko na dosah,
úsilie čas zmení na prach,
len svetlo v nás nám zostáva.